

tiltræde dem. Jeg har ganske vist ikke meget Haab om, at de ville blive vedtagne, men alene det, at de finde Tilslutning, vil jo vidne om, at der dog er nogle, hvis Opfattelse gaar i samme Retning som min.

Jeg er endelig Medforslagsstiller til en Del andre Ændringsforslag. Men dem vil en anden gøre Rede for, saa jeg skal ikke opholde det høje Ting længere.

Dalsgaard: Man røber jo ingen Hemmelighed ved at sige, at Resultatet, der foreligger gennem Flertallets Indstillinger til Skattelovene, ikke er naaet ved uafbrudt Vandring i det klare Dagslys paa de slagne Landeveje. Tværtimod. Det er endogsaa ret langt fra, at dette kan siges. Under Forhandlingernes Gang er der afvejet endogsaa meget betydeligt fra de af den ene af de i Aar forhandlende Parter tidligere med megen Styrke hævdede Regler og Rettesnore for, hvorledes et idealt Rigsdagsarbejde skulde føres. Naar jeg har fremhævet dette Forhold, er det dog paa ingen Maade for at øve Kritik over den Fremgangsmaade, der er fulgt, og de Veje, man er gaaet. Jeg fremhæver kun dette Forhold for at gøre opmærksom paa, at de private Forhandlinger, der ere førte i Aar om Skattelovene, kaste et meget klart og skarpt Lys over de meget stærke og skarpe Angreb, der for nogle Aar siden af den ene af de i Aar forhandlende Parter blev rettet mod lignende private Forhandlinger, der da bleve førte. Dette vil utvivlsomt ikke blive bestridt fra nogen Side. I Belysning af de Forhandlinger, der ere førte i Aar, forekommer det mig, at alle maa indrømme, at de Angreb, der tidligere have været rettede mod lignende Forhandlinger, have været ganske ubegrundede, ganske uberettigede. Og da vi jo sikkert alle ønske Fortidens politiske Historie klarest muligt, belyst, er det mit Haab, at alle ogsaa ville paaskønne mit herved givne beskedne Bidrag til at klarlægge et af de i Fortiden mest omstridte og mest omtvistede Spørgsmaal.

Jeg ønsker saa meget mindre at kritisere de Veje, man er gaaet for at hidføre det Resultat, der er naaet, som det forekommer mig, at Resultatet alt vel over-

vejet maa siges at være tilfredsstillende, i visse Henseender endogsaa over Forventning godt. Det glæder mig saaledes særdeles, at man, trods de Fristelser, der have været til at afvige fra det Grundlag for den direkte Skattereform, der er lagt ved de foreliggende Lovforslag, alligevel er bleven paa dette. Det er jo det Grundlag, der blev lagt for et Par Aar siden gennem det Tilbud, der da blev gjort fra det daværende Flertal i dette høje Ting. Og lige siden dette Tilbud fremkom, har det været min Opfattelse, at man burde løse Spørgsmaalet paa den da foreslaaede Maade. Det glæder mig derfor, at der nu er Udsigt til, at man vil naa den endelige Løsning i Overensstemmelse med dette Forslag.

Desværre er der jo nu ikke længere Tale om at naa til Nedgang i Skattebyrden for samtlige Skatteydere som Helhed. Desværre er det gaaet saadan, at medens vi i de mange Aar have spekuleret paa og forhandlet om, hvorledes vi bedst og viseligst skulde fordele de Millioner, vi alle mente, Statskassen havde tilovers, er Statskassens Tilstand bleven saa meget forringet, at der nu ikke er videre at fordele af. Men naar vi ved Skattereformen maa holde os i Nærheden af en i sig selv hvilende Reform, som det jo nu hedder, saa synes det mig, at den bedre Balance efter Flertallets Forslag tilvejebringes paa en ret heldig Maade. Mit Syn paa dette Forhold falder ganske sammen med, hvad den ærede Ordfører i Dag har fremsat. Jeg kan derfor i den Henseende henholde mig til ham og til de Bemærkninger, der desangaaende ere fremsatte i Betænkningen. Det forekommer mig at være en ret heldig og alsidig Maade at tilvejebringe denne bedre Balance paa. Jeg beklager særlig, at det har været nødvendigt at nedsætte Kommunitilskuddet med 1 Mill. Kr.; men naar vi skulle blive i Nærheden af en i sig selv hvilende Reform, kan denne Nedsættelse af Tilskuddet vanskelig undgaas. Men derimod synes jeg, at vi bør holde Kommunerne Adgangen aaben til, dersom de ny Skatter skulde give mere, end der tabes ved Afskrivning af de gamle Skatter, og ved Udgiften til Tiendeaflysningen — da at kunne faa indtil den Million Kroner mere, som man nu ned-